

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

agmen invadentes : restituere milites, & intento arcu
telum à ducalibus in ducem turmæ vnius mittitur : Ille
cadit ictus : ceteri fugiunt. Sic iter ingressi, ad pugnam
semper ibant parati : Nec minus hostes infestilaceſiuē-
re ducis agmen : Hoc modo nemus egressi, peruenere
Niceam, vbi dux honorifice excipitur. Impensa iam tum
regia inde ductus est Adrianopolim, deinde Iunopolim, et
continuato itinere in propinqua Constantinopolis per-
uenere ad diem Parasceues : Ibi Dominicæ passionis
peracta memoria, sacram etiam sabbatum peregerunt.
Mane primo Dominicæ resurrectionis peractis solenni-
bus mysterijs prandio refecli, iussi petiuere curiam Im-
peratoris. Præmisserat autem dux innumera multa pre-
ciosa ex optimis terræ sua : equos pulcherrimos sellatos,
vestitos, phaleratos, loricas, galeas, vestes de scarleto,
lineasq; tenuissimas.

CAPVT XXXI.

Imperator ipse Constantinopolitanus, ornatus regio,
cum magnis pontificibus, principibus, & optimatibus
curie sua prætolabatur aduentum ducis. Erat autem eo
in loco venatorius hortus latissimus, planissimus, mura-
tus: (Forestam vocant) Et ad ostendendā gloriam præ-
cepit Imperator principibus suis, ut omnes solennitati
interessent tanti hospitis excipiendi. Videres illic tento-
ria multa sine numero, erecta in foresta, byssina, purpu-
rea, capitellis aureis paxillorum, & pro cuiusq; fortuna
vario instruū ornata. Veniens dux honorifice consul-
tatur: & quia processionis solennitas instabat, proce-
debat Imperator, ducem sibi ex latere consocians: Erat
strata semita tota purpurea, & desuper tecta auriphry-
gys, ornata aureis circum lampadibus & coronis: Hac
incendebat statio pontificum & clericorum, prosequen-
te Im-

Dd 5 te Im-

se Imperatore, cum hospite duce, & militibus tam peregrinis: Peruenerunt ad tentorium aureum, quo totum incanduit gemmis & lapidibus preciosis: Inde eandem viam reuersi sunt ad ecclesiam: & collocatus est rex in throno suo sublimi, & dux in alio paulum humiliore iuxta eum: Missarumq; solennia tū peragebantur de more. Deinde illis expletis mysterijs, ad Imperatoris mensam opipare & regio luxū excepti, cū sermo binc indē varijs de rebus sereretur, dominus & wormatiensis introduxit occasionē veteris inter Gracos & Latinos disputationis super Spiritu sancti p̄cessione: quem nos à patre & filio, Graci à solo patre contendunt procedere: Miserandum sibi videri solitum dicebat, quod pertinata secula inter utriusq; lingua & p̄claralumina, diffensio ad uniuersitatem & concordiam redire non poterat. Cumq; Graci in iustificationē suae partis multa de euangelij, plura de doctorum traditionibus introduxisserint testimonia, diu tacitus assedit Hēricus abbas Brunsvicensis, vir sui temporis & doctissimus, & per omnia disertissimus, ubi data est copia fandi, cœpit ex Graci doctoribus ostendere & introducere testimonia, Chrysostomi, Gregorij Nazianzeni, Cyrilli, caterorumq; quibus illi contradicere non poterant: ostenditq; controversiam, qua videbatur esse, non de re, sed de verbo: cūnig; Graci doctores, quod eorum verbis monstrauit, sentire manifestè Spiritum sanctum ex utroq; procedere. Convenerit omnium in se ora: & tam Gracorum quam nostrorum confessione in re profundissima, liquido disertoque sermone fertur perorasse: ibi q; apud Henricum ducem habitus, quod etiam Gracorum asseveratione rem obsecram insinuiter liquidasset. Dux autem venia abea-

di pe

di petita, ab regina regaliter muneratur, tantam sericei
panni ab illa copiam accipiens, (samittam vocant) vt
ommem indè suam familiam peruestiret: addidit quod pel-
les varias, & cuigz propriè pellem Zabolinam colli ac
ceruicis integumento: quod genus donarij, perseverat
hodie in gente Russorum.

CAP VT XXXII.

Imperator ducem insigni donat naui cum armaturis.
Valefacto omnibus, dux mare cum suis ingreditur.
Cumqz, omnibus impedimentis in naues stipatis procede-
rent, pandunt vela ventis: Omnia primo cursu illis pro-
spera fuere: indè saeuissima tempestas exorta, misit
omnes in timorem: ipsi palluerunt nautæ: nam in sco-
pulos impingi aduersus omnes suos conatus formida-
bant vi tempestatis: Præsentemqz viris intentant omnia
mortem. Erat inter nauigantes quispiam, quem somnus
opprescit, ut solet interdum, ex mœrore: Visus est videre
reginam propè aſſistere, quam incunctanter cœli Domi-
nam interpretatur: Sic erat oris habitus, & totius cor-
poris dignitas incomparabilis. Ea visa est alloqui tri-
stem, quid mœreret, rogans? Vides, inquit ille, o Do-
mina, nos in media morte agere. At illa: Confide, nemo
ex vobis naufragabitur: Est inter nauigantes, qui
me precibus suis sibi facit obnoxiam: Quo dicto, diffa-
ruit. Qui viderat visionem, animo firmior factus, Hen-
ricum eundem qui disputauerat, illum arbitratus est es-
se hominem, cuius meritis nemo in tanto periculo per-
iret. Cadunt venti, procellæ detumescunt, nautæ impe-
rant naui, & saluos perducunt in Accon vectores: Pto-
lemaidam olim dixere, nunc Accon vocant: alijs etiam
Acris, portum urbis egregiæ: quæ tum Christiano te-
nebatur Imperio: Ibi dux egressus naui, hospitaliter
exci-